

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

4.2.2014

B7-0144/2014

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

enligt artikel 110.2 i arbetsordningen

om situationen i Syrien
(2014/2531(RSP))

Isabelle Durant, Tarja Cronberg, Nikos Chrysogelos, Raül Romeva i Rueda, Margrete Auken, Jean Lambert, Judith Sargentini, Ulrike Lunacek, Malika Benarab-Attou, Jean-Paul Besset, Hélène Flautre
för Verts/ALE-gruppen

B7-0144/2014

**Europaparlamentets resolution om situationen i Syrien
(2014/2531(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om Syrien, inbegripet slutsatserna av den 20 januari 2014,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden/den höga representanten, Catherine Ashton, om situationen i Syrien,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner om Syrien, inbegripet resolutionen av den 27 september 2013 om avvecklingen av Syriens kemvapenarsenal (S/RES/2118(2013)),
- med beaktande av slutkommunikén från åtgärdsgruppen för Syrien (den så kallade *Genèvekommunikén*) av den 30 juni 2012,
- med beaktande av resolutionerna om Syrien från FN:s råd för mänskliga rättigheter, inbegripet resolutionen av den 24 september 2013 om den försämrade människorättsituationen och humanitära situationen i Arabrepubliken Syrien (A/HRC/24/L.38),
- med beaktande av den sjätte rapporten av den 11 september 2013 från FN:s oberoende internationella undersökningskommission om Syrien,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra internationella människorättsinstrument och humanitärrättsliga instrument som Syrien är part i,
- med beaktande av 1949 års Genèvekonventioner och deras tilläggsprotokoll, Genèveprotokollet från 1925 samt konventionen om förbud mot kemiska vapen från 1993,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Tre år in i den syriska konflikten fortsätter den dramatiska situationen för mänskliga rättigheter och på det humanitära och säkerhetsmässiga planet att förvärras. De syriska regeringsstyrkorna fortsätter att använda brutalt våld mot civilbefolkningen, och det rapporteras även, om än i mindre utsträckning, att oppositionsstyrkorna kränker de mänskliga rättigheterna och humanitär rätt. Religiös extremism och sekteristiskt våld ökar, och radikala islamistiska grupper, bestående av bland annat EU-medborgare, rapporteras nu ha blivit många. Den militära konfrontationen verkar ha nått ett dödläge,

och därmed verkar ingen av de stridande parterna vara på väg att kollapsa eller kapitulera.

- B. Uppskattningsvis 130 000 människor, varav en övervägande majoritet icke-stridande, har dödats sedan början av konflikten. Man beräknar att 9 miljoner människor är drabbade av det pågående våldet och i behov av humanitärt bistånd. Enligt FN:s siffror är 6,5 miljoner människor internflyktingar och 2,3 miljoner har flytt till andra länder.
- C. De syriska myndigheterna fortsätter att hårt begränsa leveranserna av humanitärt bistånd. Den syriska regimen stryper medvetet tillgången till livsmedel, vatten, el och medicinska förnödenheter för hela samhällen.
- D. Ett stort antal aktivister från det civila samhället, människorättsförfvarare, intellektuella, journalister och sjukvårdspersonal trakasseras, arresteras, torteras eller kidnappas av den syriska regimen och allt oftare också av rebellgrupperna. Mottagaren av 2011 års Sacharovpris, Razan Zeitouneh, kidnappades tillsammans med sin man och andra människorättsförfvarare i Damaskus i december 2013, och man vet fortfarande inte vad som har hänt dem.
- E. Det fortsatta våldet har haft en dramatisk destabiliseringseffekt på grannländerna, framför allt på grund av den massiva flyktingströmmen. Dessa länder brottas själva med oerhörda inrikespolitiska utmaningar, och Libanon och Jordanien är särskilt sårbara.
- F. Av de konfliktdrabbade befolkningsgrupperna är de 560 000 palestinska flyktingarna i Syrien särskilt sårbara. I det belägrade flyktinglägret i Yarmuk utanför Damaskus lever 20 000 palestinier under ett enormt lidande, och enligt rapporter har 57 människor dött av svält.
- G. EU:s finansiering av det humanitära biståndet till Syrien och dess grannländer uppgår nu till 1,1 miljarder euro. FN:s vädjanden om Syrienkrisen möter fortfarande inget gensvar. 0,6 procent av de syriska flyktingarna har blivit omplacerade till EU.
- H. Genève II-konferensen om Syrien inleddes den 22 januari 2014 på grundval av Genèvekommunikén från juni 2012 och till följd av intensiva insatser från det internationella samfundet. Den syriska oppositionen företräds av den nationella koalitionen av revolutions- och oppositionsstyrkor, medan flera rebellgrupper såsom Isil och Jabhat al-Nusra inte finns företrädde. Kurdiska demokratiska unionen (PYD), som kontrollerar det så kallade Västkurdistan, finns inte heller företrädd. Irans inbjudan till konferensen drogs tillbaka.
- I. Under den första samtalsomgången vid Genève II agerade FN:s och Arabförbundets gemensamma särskilda representant, Lakhdar Brahimi, medlare. Det rådde spänd stämning, och fokus låg på frågan om en politisk övergång och president Bashar al-Assads roll i denna process. En viss nivå av enighet rapporterades i fråga om lokala eldupphör för att ge biståndsarbetare tillträde, men inga påtagliga framsteg gjordes när det gäller den belägrade staden Homs. En ny samtalsomgång ska enligt planerna inledas den 10 februari 2014.
- J. Genèvekommunikén efterlyser en övergångsregering som ”skulle kunna bestå av

ledamöter från den sittande [syrisk] regeringen och oppositionen och andra grupper, och ska bildas i samförstånd”.

- K. Regeringsstyrkorna har fortsatt med sin militära offensiv sedan Genève-samtalen inleddes, däribland massiva och urskillningslösa luftangrepp som dödade många civila i staden Aleppo.
- L. Den syrisk regeringen har enats om att dess kemvapenarsenal ska avlägsnas och förstöras senast den 30 juni 2014 under överinseende av Organisationen för förbud mot kemiska vapen (OPCW). Hittills har endast 4,1 procent av den totala vapenarsenalen förts ut ur landet för att förstöras. Enligt FN:s säkerhetsråds resolution 2118 av den 27 september 2013 kan icke-uppfyllande leda till åtgärder enligt kapitel VII i FN-stadgan.
1. Europaparlamentet är fortsatt djupt bestört över den oroande nivån av mänskligt lidande och förluster av liv i Syrienkonflikten. Parlamentet fördömer återigen den syrisk regimens fortsatta, kriminella våldsamma angrepp mot sin egen befolkning, som har lett till den mest förödande humanitära krisen på decennier och allvarligt destabiliserat hela regionen.
 2. Europaparlamentet fördömer den syrisk regeringens fortsatta militära offensiv mot civilbefolkningen, och uppmanar eftertryckligen EU och Genève II-partnerna att, parallellt med Genèveprocessen, förhandla fram ett omedelbart eldupphör för att ge förhandlingarna en chans.
 3. Europaparlamentet fördömer de grova, systematiska, utbredda kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt som den syrisk regimen och dess anknutna milisstyrkor gjort sig skyldiga till, däribland utomrättsliga avrättningar, godtyckliga gripanden, tvångsförsvinnanden, tortyr, sexuellt våld och storskalig ödeläggelse av bostäder.
 4. Europaparlamentet fördömer alla de kränkningar av den humanitära rätten och människorätten som begåtts av väpnade rebellstyrkor. Parlamentet uttrycker sin oro över den ökade religiösa extremismen, som understöds av den pågående konflikten och ingripandet utifrån. Parlamentet varnar för att det finns en stor risk att detta fenomen sprider sig i och utanför regionen, bland annat till EU.
 5. Europaparlamentet välkomnar inledandet av Genève II-konferensen om Syrien den 22 januari, och lovordar de insatser som FN:s särskilda sändebud, Lakhdar Brahimi, gjort för att möjliggöra denna första, direkta interaktion mellan de stridande parterna. Parlamentet uppmanar de syrisk parterna, särskilt regeringen, att axla sitt historiska ansvar att sätta stopp för konflikten och att göra de svåra kompromisser som krävs för att bilda en övergångsregering med fullständiga befogenheter.
 6. Europaparlamentet tvivlar inte på att enorma utmaningar kvarstår, men anser att det inte finns något annat alternativ än att hitta en politisk och demokratisk lösning på denna konflikt, som skulle innebära kulturell, etnisk och religiös mångfald för Syrien. Parlamentet hoppas att Genève-samtalen kommer att sätta igång en process som så småningom leder till en övergång till en fredlig och demokratisk framtid för alla i den

syrisk befolkningen.

7. Europaparlamentet stöder det tillvägagångssätt som syftar till förtroendeskapande åtgärder, som avsevärt kan mildra den svåra situationen för befolkningen, i avsaknad av en lösning på de politiska kärnfrågorna. Parlamentet uppmanar de förhandlande parterna att omgående nå en överenskommelse om frågorna om eldupphör, tillträde för biståndsarbetare, leverans av humanitärt bistånd och frisläppande av politiska fångar. Parlamentet understryker i detta sammanhang Rysslands och Irans ansvar att utöva påtryckningar för att få den syrisk regimen att ge vika när det gäller dessa frågor.
8. Europaparlamentet uppmanar alla icke-radikala syrisk oppositionsstyrkor i och utanför landet att dra ett streck över sina interna meningsskiljaktigheter och medverka på ett konstruktivt sätt i förhandlingarna.
9. Europaparlamentet uppmanar alla internationella aktörer att genuint stödja Genèveprocessen i detta kritiska ögonblick. Parlamentet beklagar att Irans inbjudan till Genève-samtalen drogs tillbaka. Parlamentet uppmanar eftertryckligen de regionala sponsorerna, framför allt Saudiarabien och Iran, att överge sina okonstruktiva ståndpunkter och delta aktivt i en nedtrappningsprocess. Parlamentet insisterar på att alla vapenöverföringar och allt logistiskt och finansiellt stöd till den syrisk regimen och till rebellgrupper som gör sig skyldiga till kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt omedelbart upphör.
10. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stärka sitt stöd till de demokratiska styrkorna i den syrisk oppositionen och att underlätta dialog och ett gemensamt tillvägagångssätt till stöd för Genève-samtalen med andra internationella aktörer, i synnerhet Ryssland, Iran och Arabförbundet.
11. Europaparlamentet efterlyser en utvärdering av betydelsen av insatserna från det internationella samfundet, och i synnerhet EU, i samband med händelserna i Syrien sedan folkupproret, så att man kan dra lärdom av detta i framtiden.
12. Europaparlamentet är övertygat om att hållbar fred i Syrien inte kan uppnås såvida inte ansvar utkrävs för de allvarliga brott som begåtts under konflikten. Parlamentet uppmanar de förhandlande parterna att se till att kampen mot straffrihet är en integrerad del av alla slutliga avtal. Parlamentet understryker särskilt vikten av att få till stånd en övergripande rättslig övergångsmekanism och en reform av säkerhetsapparaten samt att eventuella amnestibestämmelser utesluts.
13. Europaparlamentet kräver återigen att frågan om situationen i Syrien hänskjuts till Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet beklagar bristen på EU-åtgärder till stöd för ett sådant initiativ och uppmanar rådet och den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik att vidta påtagliga åtgärder i den riktningen.
14. Europaparlamentet ger sitt starka stöd till det fortsatta arbetet i den oberoende internationella undersökningskommissionen om Syrien. Parlamentet uppmanar alla berörda parter att noggrant övervaka kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och samla in alla typer av vittnesmål i syfte att uppnå fullt ansvarstagande och rättvisa i Syrien efter al-Assad.

15. Europaparlamentet understryker behovet av att släppa alla politiska fångar, liksom aktivister från det civila samhället, biståndsarbetare och journalister som sitter fängslade och att ge oberoende övervakare tillträde till alla platser där personer hålls frihetsberövade. Parlamentet uttrycker djup oro över vad som har hänt Sacharovpristagaren, Razan Zeithouneh, och efterlyser inrättandet av en EU-interinstitutionell åtgärdsgrupp för att samordna insatserna för att säkra hennes frisläppande.
16. Europaparlamentet vill att särskild uppmärksamhet ägnas åt den svåra situationen för den palestinska befolkning som drabbas av konflikten. Parlamentet uppmanar givare att vara generösa i sitt stöd till de pågående insatserna från FN:s organ för palestinska flyktingar. Parlamentet fördömer de mest extrema förhållandena i det palestinska flyktinglägret i Yarmuk, och begär att de syriska myndigheterna vidtar omedelbara åtgärder för att ge biståndsarbetare tillträde och möjliggöra biståndsleveranser till denna svältande befolkning.
17. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för en fredlig förstörelse av Syriens kemvapenarsenal inom ramen för OPCW. Parlamentet vill att särskild uppmärksamhet ägnas åt miljösäkerheten i förstörelseprocessen och hanteringen av det kvarvarande avfallet. Parlamentet understryker behovet av insyn, information och medverkan från de nationella och regionala myndigheterna i de drabbade områdena i händelse av en olycka eller av att metoden visar sig vara ineffektiv. Parlamentet insisterar på att de syriska myndigheterna respekterar den överenskomna tidsramen och uppmanar den syriska oppositionen att konstruktivt bidra till denna process. Parlamentet påminner om vikten av att hålla Helsingforskonferensen om upprättande av en massförstörelsevapenfri zon i Mellanöstern, som senarelagts flera gånger.
18. Europaparlamentet är djupt oroat över konsekvenserna av den utdragna och ökade närvaron av syriska flyktingar i grannländerna, särskilt i Jordanien, Libanon och Turkiet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att ge betydande humanitärt bistånd till befolkningsgrupper som drabbas av Syrienkonflikten, framför allt i grannländerna. Parlamentet beklagar att endast ett mycket begränsat antal flyktingar omplacerats till EU, och uppmanar medlemsstaterna att ta ett större ansvar, framför allt genom att stärka sina skyddsinsatser.
19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s och Arabförbundets särskilda sändebud till Syrien samt Syriens regering och parlament.